

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Humana hostia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A bus scedus in foro icit, Porca casa, inquit, tamen Livius quoque Porcum statuit. Sedenim apud Fe- Capite 27
stum invenies, hanc Porcus in sacrorum Pontificalium libris scriptum esse. Porcam autem dicit Vera-
nius, quae familiae purgandae causa Cereri itidem solita est immolari, quod pars quaedam ejus sacrifi-
cii fieret in conspectu ejus mortui, cujus funus instituebatur. Extant autem etiam hodie sacrificio-
rum hujusmodi vestigia Romano solo: nam veteri quodam instituto in defuncti memoriam corbes
suillae carnis atq; etiam bubulae in frustra concisa ostiatim circumferunt, singulisq; a dibus frustum
carnis unum impendunt, quicquid lautorem hanc faciunt viscerationem, Panem & vini sextarium abji-
ciunt.

NUPTIALIA. CAP. XXXII.

QUI NETIAM nuptiarum initiis, antiquis Regibus Porcorum mactare mos erat. Et potentiores ^{Mos anti-}
quique viri in Hetruria nuptialibus conviviis, novae nuptiae maritumque Diis tutelaribus Porcum ^{quos in}
immolabant: quod etiam prisci Latini & Graeci in Italia faciebant. Unde is qui sponsam ducturus ^{nuptiarum}
cum omnia apparasset, & spe sponsae frustratus esset, exclamavit: ^{initia.}

B *ἀπώλεν γ' ὄς, ἡ πάλαντον, ἡ γάμου*
Perit quidem Sus, & talentum, & nuptia.

Hysteria sane festa erant, quibus Sus Veneri mactabatur, Argis instituta, cujus rei meminit Callima- ^{Ab Erasmo}
chus: quanquam apud Sicyonios omne animalium genus Veneri, ut alibi diximus, praeter unum ^{Chil. 4.}
suum sacrificari solitum invenias. Aristoph. *Sed Veneri Porcus non sacrificatur.* Causam superius ex- ^{cent. 1.}
posuimus. ^{Prover. 14.}

TERRA JUNOVE. CAP. XXXIII.

MACTABATUR etiam Majae, sed praegnans, quae omnino terra est, & ut ait Cornelius Labeo, ^{Maje Dea}
nomen illi a magnitudine inditum: quae etiam in sacris Magna mater, & Opis vocabatur, cui ^{Porcus,}
sceptrum etiam in sinistra manu addebatur, quod eam Junonis potentiam habere putabant. Quan- ^{facer.}
quam sunt qui Majam eandem Proserpinam interpretantur, ideoque illi Porca fieri, Suemque mori-
meruisse, quia femina, uti dictum est, pando eruerit rostro. Proserpinam vero esse vim segetum & fru-
gum omnium per hyemem terrae abditam, per mitius vero tempus in superiori aperta regione ^{Epiroff. 2.}
commorantem, mythologi docuere. Majae autem Porcus sacer erat: quo illi cum alio quopiam nullo ^{Georg. 1. 2.}
quam cum terra quicquam commune esse manifestius intelligamus, sitque denique, ut Flaccus ait, ^{amica luto suo,}
victimae enim numinibus aut per similitudinem, aut per contrarietatem immolaban-
tur, qua in sententia Virgilius dixit:

Et in veribus torrebimus extra columnis.

in antipharicum scilicet: ut hostia nocens eo itidem virgulto coquatur, quod vitibus nocet: nam
ea de causa praecipuum ab eodem fuerat, ne inter vites corylus sereretur, quanquam Festus columnum
hastile ex cornu arbore mavult esse, quam ex corylo: contra vero Sospater Charisius columnum bar-
barisimum esse literarum transmutatione dicit, cum sit Corylus arbor, ita enim apud eum scribitur.

HUMANA HOSTIA. CAP. XXXIV.

RELICUUM est, ut de humanis hostiis loquamur, quando constat Porcos id beneficii humano ^{Hominum,}
generi contulisse, ut pro nobis, in hujusmodi sacrum ipsi succederent. Nam scelera illa mactan- ^{ut & Porci}
dorum hominum ubique fere locorum admittunt, minime fabulosum habetur: manifestum siquidem ^{mactatio}
est hujusmodi fuisse sacrificium Taurice Dianae, quod receptorum authorum fide testatissimum vide- ^{usitata.}
mus. Neque quidem Scythae solum haec perpetrare facinora, quos propter ingenitam barbaris ^{ut Pompe-}
feritatem id fecisse minime mirum videtur: sed & Aegyptii antiquitus tales Junoni hostias immola- ^{ignis Mala.}
runt. Romani quoque ipsi Jovem, quem Latialem vocabant, humanis hostiis coluere. Jam Sicinius ^{lib. 2. c. 1.}
Dentatus multis certaminibus illustris, primus apud Romanos hoc sacrum Marti fecit. Sedenim ^{Val. Flacc.}
alios quoque fuisse dicit Athanasius, qui postquam a bello victores rediissent, captivos per centuri- ^{arg. lib. 2.}
as dividerent, deque singulis unum desumentes, cum Marti jugularent. Hinc Virgilian. Aeneas Pal- ^{Juven. Sat.}
lantis satis Manibus facturus:

Sulmone creatos

Quattuor hic juvenes, totidem quos educat Ivens;

O 3

Aeneid. lib.

10.

Viven-

*Viventes nupti, inferias quos immolet umbris,
Captivosque rogi profundat sanguine flammam.*

Saturni co- Diodorus aheneum Saturni colossium apud Carthaginem fuisse memorat, cuius brachia porrecta in
lossus adbe- gyrum erant, quippe ad eum pervenire adolescentem sacrificandi causa cogebantur, in foveam ignis
ntur. incidebant: hacque sacrificii crudelitate diutissime prolem ipsi suam maceraverunt Deo, qui & filios
suos devorasse perhibetur: mox cum aliquando scelus abhoruissent, servitia in hunc usum emere in-
stituerunt. Subsecuta inde pestis est, mox obsidio gravissima, quare illi Saturnum sibi succensere rati,
trecentos impuberes ingenuos sacrificarunt, quamvis, ut in Lucernæ hieroglyphicis meminimus,
nonnulli ducentos tantum ponunt. Galli etiam morem hunc sacrificandorum juvenum in Saturni
cultum (D. Augustino teste) susceperunt. Phœnices quoque atque Cretenfes eo & ipsi profecti sunt
infantia, ut filiorum sacrificiis Saturnum sibi placari arbitrentur, ne inhumanitatis istius nota novi
Heliogabalo inuratur, qui humanas hostias libenter immolavit, le&is ad hoc pueris nobilibus & de-
coris per omnem Italiam, patrimis & matrimis, ut major esset utrique parenti dolor. Neque temere
Appion & Julianus Apostata, & alii Hebræos carpunt, quod humanis hostiis abusi sint, cum in ore
Judic. c. 12. omnium versetur Jephthæ Galaaditarum principis detestabile tacinus, qui contra Ammonitas profe-
cturus vovit, si victor reverteretur, illum Deo se immolatorum quicumque reverteat filia sua unigenita, cum
egressus occurrisset sibi: accidit vero ut reex voto confecta revertenti filia sua unigenita, cum
tympanis & choris gratulabunda occurreret prima, qua conspecta scissis sibi vestimentis infelicitate
suam, & luctuosam filia calamitatem miserabiliter deploravit, neque tamen impio abstinuit sa-
crificio, cum generosa virgo viriliter instaret, ne pater voti reus fraudaret Deum, dum tantum mē-
sum implorata mora, qua in montibus virginitatem suam deseret: quo elapso tempore ad patrem
magno animo rediit, seque obtulit sacrificandam. Sed id impie Julianus & Appion faciunt, quod Ju-
dæos omnes in unum eundemque ordinem redigunt, atque adeo Christianorum quoque instituta,
detortis præpostere horum exemplis, maligne admodum insectantur, contumacium & à divino præ-
cepto prævaricantium moribus innixi, quos neque nos unquam imitati sumus, nec ab ullo unquam
pio suscepti: idque dissimulant illi quod à regio Psalmodographo tam acriter improbat, ubi Psal. su-
pra 100. clamat, prævaricatores quosdam à vera pietate abalienatos eo dementia prolapsos, ut & fi-
lios & filias suas caco-dæmonibus macerare non exhorruerint: & ut rem magis exacerbaret, indigna-
tionemque suam exaggeraret, ejusdem statim rei repetitione facta, innoxium ait filiorum suorum
sanguinem ab eis effusum, & Chananzorum simulacris oblatum, terra foedissime polluta, quæ scelus
tantum, & usque adeo impium, execrari videretur. Quin & Chrysostronus oratione contra Judæos
Sacra à Ju- tertiam, objicit eis, quod filios & filias suas dæmoniis immolarint. Negat hoc Adamantius contra Ju-
daei hodie lianum, sed de sacrificio piorum, Deo rite facientium loquitur, non esse eos Judæos intelligens, quia
facta quo- legitimis Judeorum sacris recesserunt. Chrysostronus prævaricatores taxat, quia dæmoniis ea facie-
modo. bant. Et tamen hodie sunt inter Judæos, qui cum non possint Christianæ severitatis metu homines
immolare, qua ratione tamen humano sanguine sacra faciant excogitatur: eo, quippe à thermis, à co-
curbitulariis quoque pretio promercati: ita eo in vitreum aliquod vas infuso, & ad arduos carbones
admoto exciendis dæmonibus abutuntur, quos appellarint, quoad sanguis ille deferbuerit, ad man-
data assistentibus, & ad omnia, quæ iis sciscitati fuerint respondentibus. Sed ut hæc non à Judæis Do-
mini, sed à malis & rebellibus factitata prætereamus, Porcumque nostrum jam rude donaturi honesta
etiam missione pro meritis ornemus, quid ab eo beneficii consecuti fuerimus consistendum. Siqui-
dem Diophantes Lacedæmonius, qui de sacris Deorum opus admodum curiosum elucravit, Pot-
centum homines cæci disset, Marti hominem faciebat. Magna igitur suo
pecori gratia debetur, cujus immolatione vita sit hu-
mano generi condonata.